

Het gebeurde zomaar.
In het midden van een warme, zomerse dag.
Het heldere zonlicht verdween langzaam.
Een vreemde, rode gloed vulde de hemel.
Een rode schaduw die zacht over de wereld trok.
Over de groene velden, de weidse bossen
en de toppen van de hoogste bergen.
Over de stille woestijnen, de witte winterlanden en de diepe oceanen.
Over de steden, de huizen en de tuinen.
Alles werd stil in het rode, geheimzinnige licht.

Ook over de tuin waar Nyo en Lina spelen verschijnt nu de rode gloed ...
Nyo staart omhoog, zijn ogen groot van verwondering.
‘Wat een vreemd licht. Waar komt dat opeens vandaan?’
‘Wat is dat Nyo?’ vraagt Lina, een beetje bang.
Ze komt dichterbij Nyo staan.
Hij legt zijn arm beschermend om zijn zusje heen.
Samen kijken ze toe hoe hun vertrouwde tuin
verandert in een mysterieuze droom.

De wereld houdt haar adem in.
Vogels stoppen met zingen. Er klinkt niet één liedje.
Auto's blijven zomaar staan, in het midden van de straat.
Bestuurders met hun handen nog aan het stuur kijken naar de hemel,
met hun monden halfopen, in stille verwondering.
Mensen komen naar buiten, hun passen aarzelend.
Ze staren omhoog, naar dat onverklaarbare rode licht.
Daar ... hoog aan de hemel, staat de zon.
Niet meer goudgeel en warm, zoals anders, maar dieprood.
Alsof ze bijna achter de horizon zakt.
Maar ze zakt niet. Ze blijft staan waar ze staat.
Hoog in de lucht. Groot, rond en dieprood.

'Kom, naar binnen kinderen,' roepen mama en papa ernstig.
Ze zien er bezorgd uit, vindt Nyo.
Papa loopt naar buiten. Hij praat met de buren, zijn stem stil.
Misschien heeft iemand een verklaring.
Maar ze schudden hun hoofden en trekken hun schouders op.
En hun ogen dwalen telkens weer af naar die vreemde, rode lucht.
Binnen klinkt het nieuws op televisie.
'We weten nog niet wat dit fenomeen veroorzaakt,' zegt de nieuwslezer.
'Experts zijn volop bezig met het onderzoek.' Ook die man weet het dus niet.
Beelden tonen lege straten, gesloten winkels, stilgevallen steden.
Mensen blijven binnen. Gordijnen dicht, alsof ze wachten.
Maar niemand weet waarop.

